

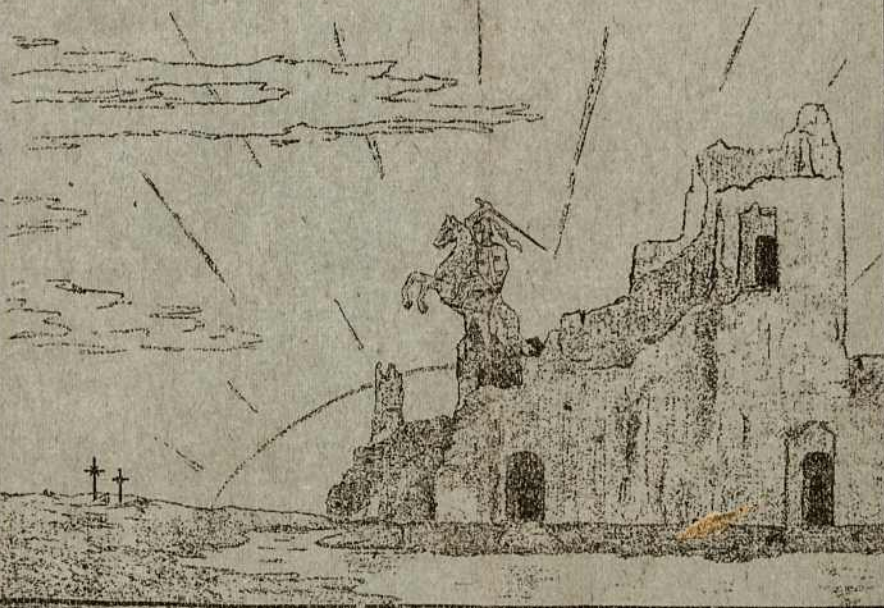
VYTIS

BIRŽELIO 18 D.
1917 m.

Jaunimo

No.10 (31)

Laikraštis

“VYTIS”

Jaunimo dvisavaitinis laikraštis,

leidžia

Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$1.50
Pusmečiui	.75
Pavienis numeris	.07
Už užrubežių metams	2.00

Laiškus ir pinigus siųskite:

“VYTIS”

1800 W. 46th St., Chicago, Ill.

“VYTIS”

(The Knight)

Published twice a month by the
Lietuvos Vyčiai (Knights
of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$1.50
6 month	.75
To Foreign Countries yearly	2.00

Advertising rates on application. All
communications must be addressed:

“VYTIS”

1800 W. 46th St., Chicago, Ill.

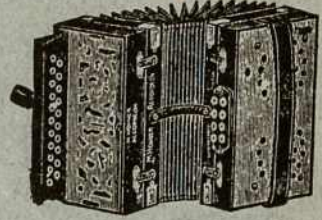
**DIDŽIAUSIA
KRAUTUVĖ**

**LIETUVIŠKA
CHICAGOJE**

Užlaikome laikrodžius ir laikrodėlius, auksinius žiedus, šliubinius ir deimentinius, muzikas, gramofonus lietuviškais rekordais, koncertinas, ant kurių gali groti ir nemokantis visokius šokius; armonikas rusiškas ir prusines, importuotas ir taip jau rusiškas balalaikas ir gitarus. Taipgi vargonu pardavimas.

Taipgi taisome laikrodžius, laikrodėlius, visokius muzikališkus instrumentus ir revolverius. Savo darbą gvarantuojame. Musu kainos ant visko žemesnės, negu kitur. Gyvenantys už Chicagos orderius galite siųsti per laiškus.

STEPONAS P. KAZLAWSKI

4632 S. ASHLAND AVE., CHICAGO, ILL.

TELEPHONE DROVER 7309.

Katalogą visiems dykai, kas tik prisius už 2c. stampa.

THE BRIDGEPORT CLOTHING CO.

3246-48 So. Halsted St., Chicago. Ill.

Pavasariniai Kotai, Siutai sulyg šiai madai.
Mes užlaikom už kainas pigesnes, kaip kitur
Pilna eilė vaikų aprėdai.

Savininkai: A. MASIULIS ir J. PETRAUSKAS

KAM RUPI TAUTOS ATEITIS

Skaitykite ir platinkite Blaivybės laikraštį

"TAUTOS RYTAS"

Kaina metams Suvienytose Valstijose	\$.75
I kitas valstijas	1.00
Pavienis numeris07

"TAUTOS RYTAS"

120 Bowen St..

So. Boston. Mass.

Tel. S. B. 2168 - M.

VYTIS

THE KNIGHT

Tomas III BIRŽELIO (JUNE) 18 d., 1917 m. No 10 (31)

Entered as second class matter Oct 23, 1915, at the Post Office at Chicago, Ill., Under the Act of March 3, 1879.

KĄ VYČIAMS VEIKTI VASAROS METU.

Lietuvos Vyčių yra prakilnūs tikslai. Ateityje ši jaunimo organizacija daug nusvers visuomenės ir tautos gyvenime.

Apie tai, ką Vyčiai ateityje galės nuveikti, šiuo tarpu nemanau kalbėti. Noriu tik priminti, ką Vyčiai dabar, vasaros laiku, gali veikti ir kaip veikti.

Vyčių organizacijos nariai yra visi jauni žmonės. Tai yra sveiki kunu, pilni energijos ir noro veikti, darbuoties. Tik ne visi žino, kada, kaip ir ką veikti. Žiemos laiku, paprastai, Vyčiai rengia įvairius vakarus, vaidinimus, pasilinksminimus ir t. p. Žinoma, tas yra pagirtina, nes prakilnios pramogos lavina žmogaus sielą prie geresnio ir gražesnio apsiėjimo draugijoje. Duoda progos jaunimui susieiti, susipažinti, pasidalinti įvairiais įspūdžiais, susipažinti su Amerikos lietuvių visuomenės ir Tėvynės Lietuvos reikalais.

Čionai noriu priminti, kas jaunimui tiktų vasaros laiku. Nors žiemos laike lietuviškos žaismės salėse ir priduoja šiek tiek nusižadavimo, tai vasaros laiku tyrame ore tos žaismės yra ne taip atsakančios. Jas galima žaisti išvažiavimuose (pikninkuose), bet taip dažnai, kaip dažnai tosios pramogos įrengiamos. Be to, čia augęs jaunimas linksta prie Amerikonų žaismių: base ball, basket ball, foot ball ir kitų, todėl dauguma, mums tųjų žaismių ligšiol nemėginant, palengva glaudžiasi prie kitataučių. Kad tą negeistiną krypsnį prašalinus, mums butinai reikia pas save tokias žaismes įvesti. Kiekvienoje Vyčių kuopoje galima surasti reikalingą skaitlių asmenų, kurie myli "base ball", arba kitą kokią žaismę ir iš tokių sudaryti burį. Burys renkasi viršininką, kuris prižiūri tvarkos ir mokina, kaip žasti. Tokius burius galėtų sudaryti kiekviena kuopa. Vėliau, prasilavinę, viena kuopa eitų žaisti su kita, arba vieno miesto Vyčiai baseballininkai su artimojo miesto. Tokiu būdu, mėgiantis sportą ir kuno mankštinimą jaunimas būtų prie mūsų ir nereiktų glausties prie svetimtaučių. Iš to būtų lietuviams nauda. Viena, jaunimas turėtų kuo užsiimti ir laikytusi prie savųjų; antra, ir svetimtaučiai pamatytų, kad lietuviai moka ne vien salionuose mokaules skaldyties, bet moka ir supranta, kaip sunaudoti tyrą, sveiką orą.

Bureliai galėtų lavintiesi šeštadieniais po piet, arba net ir vakarais, kaip yra ilgos dienos. O sekmadieniais galima būtų viešai pasirodyti.

Viena žaismė labai lengva žaisti ir išmokti, tai "tennis". Ją gali žaisti arba vieni vyrai, vienos merginos, arba mišrai. Kaip žaisti gana tik kartą pamatyti ir permankyti. Geistina, kad Vyčiai, kur tik jų esama, vasaros metu nesnaustų ir nesivargintų troškioje miestų atmosferoje, bet imtųsi už žaismių. Jos duoda žmogui gerą nusižadimą, atsigailinimą ir tuo pačiu kart yra geras kuno mankštinimas. O tik tenai yra tvirta dvasia ir valia, kur yra tvirtas ir sveikas kunas. O kad tą pasiekti, jaunimas turi liuosą nuo darbo laiką sunaudoti žaismėms — kuno mankštinimui. Tada tai mūsų jaunimas bus tvirtas ir doras.

Tad į darbą, jauni Vyčiai ir Vytės! Tegul nesiranda Amerikoje Vyčių kuopos, kuri šią vasarą nesudarytų žaismininkų burio. Vienu žodžiu, tegul Vyčiai pasirodo suprantančiais sporto naudingumą tyrame ore, po auksiniais saulės spinduliais.

Vincas S.

APZVALGA.

LIETUVIŲ VARDAS PLINTA PLAČIAME PASAULYJE.

Kad lietuvių tauta gaji ir tvirta, apie tai nei kalbėti nereikia. Penki šimtai sunkios vergijos metų neįstengė tų ypatybių išspausti. Pirm keliolikos metų, kuomet lietuviams buvo uždrausta spauda, atimta draugijinis gyvenimas, rodėsi, kad Lietuvos kune plazda paskutinis gyvybės pulsas. Lietuva davėsi paversti į liugyną, kuriame priviso pikty reptilijų, graužiančių jos kuną. Rodėsi, tos reptilijos ankščiau ar vėliau pakirs paskutinę gyvybės gyslą ir jinai blaktels, palikdama lietuvių vardo vien juodą atminties kapą, o mūsų amžiniams priešams laimėjimą ir džiaugsmą.

Atmename laikus, kada aiškiai išsitarusį lietuvių apie savo tautybę ir teises baudė įvairiais budais: pudė kalėjimuose, naikino ištrėmime. Kauno, Kalvarijos, Liepojos kalėjimuose nuolat girdėjosi dusavimai ir dejavimai lietuvių, kankinamų už tautišką idėją. Bet daug daugiau kankinosi tie, kuriuos siuntė ties Vologda, Viatka, už Uralo. Pavolgio smiltyse, Sibiro snieguose daug išblaškyta kaulų, kurie priklauso geriausiems tėvynainiams. Bet... jei tie išbalę kaulai galėtų prabilti, be abejo, pasakytų, kad jiems smagu ir džiaugsmas, kad priguti pirmiesiems kovotojams už priespaudą, neteisybę, skriaudas ir laisvę, kuri šiandien plačiu ratu artinasi prie Lietuvos. Ji ateis, nušvis, jei gyvieji Lietuvos sunų su tokiu pasišventimu ir nuoširdumu darbuosis, kaip anie pirmieji kankiniai!

Praėjo ledu dvelkiantys laikai. Atkrito dvasios pančiai. Atsiluosavo mūsų liežuvis ir gavome teisės viešai susikalbėti, išreikšti savo mintis, norus, troškimus ir viltis. Parodėme, kad priešų pastangos veltui nuėjo, nes kauptik atsiliuosavome svarbiausią atributą asmens esybės, apreiškėme tiek gyvybės, kad staiga ėmė gelsti visi mūsų kuno supudymui ir sunaikinimui sudaryti gaivalai. Per dešimts metų uolaus darbo plačiai Lietuvą užbėgo apšvieta, tautinis susipratimas ir kultura. Pasidėkojant tyram demokratizmui, visa lietuvių tauta tapo vienu dirbančiu kunu ir siela. Inteligentas lietuvis nejautė jokio slenkščio tarpe savės ir plačiosios liaudies. Jis ėjo pas ją ir nešė jai tą, ką turėjo, ką žinojo. Ir po dešimts metų to gražaus darbo jau gražu buvo pasidairyti po Lietuvą. Akį viliojo gražiai sutvarkyti ukiai, gražiai statomi ir puikiais stogais dengiami triobėsiai. Lietuva daug pakilo ekonomiškai ir socijališkai, lenkė savo kaimynus ir išaukė nusistebėjimą.

Ir senoji rusų valdžia matė lietuvių pažangą, bet nesmagu jai buvo tą pripažinti. Jai norėjosi, kad lietuviai po senovei būtų nežinomi, todėl ankščiau davusi kiek platesnių teisių, lėtai ir taktiškai jas vis siaurino. Užklupo galų-gale karė. Visas Lietuvos gyvenimas inkliuvo pavojun. Pradžioje karės dar šiaip-taip jis plazdėjo, dar šiaip-taip buvo stumiamas ir kultūrinis darbas, bet galė karės audros visa nublaškė. Paliko Lietuva varge ir mirties pavojuje.

Bet vargas ir nelaimės nenuėjo veltui. Radosi progos atkreipti pasaulio dėmą, kur Lietuva yra, kiek jina kenčia. Pasidėkojant uoliam pasišventimui, plati dėma ir užuojauta pavyko atkreipti visų-pirma Suvienytų Valstijų. Prezidento duota Lietuvių Diena plačiai išgarsino mūsų reikalus. Paskui gavome iš Šv. Tėvo malonės Lietuvių Dieną pasaulio katalikų bažnyčiose. Musų tėvynės vargams mažinti šiandien darbuojasi Švedų, ispanų tautos, kur veikia tų tautų žmonių sudaryti komitetai nešimui lietuviams medžiaginės pašalpos. Kitais žodžiais prašneko į mus ir apie mus rusų valstybės atstovai. Naujoji valdžia per naujas lūpas tarė į mus prieteliškus žodžius.

Andai Chicagos žymiausiame dienraštyje "The Chicago Tribune" jos korespondentas Rusijoje, J. O'Donnell Bennett, aprašydamas sumanymus karės ministerio — Kerensko, sulyg kurių manoma tvarkyti rusų valstybė, paduoda to populieriškiausio šiandien pasaulyje vyro mintis apie lietuvius. Kerenski ten sako, kad lietuviai yra pažangiausioji rusų valstybėje tauta, kuri per pastaruosius 20 metų apreiškė istorijoje nuostabią kultūros eiseną; kad lietuvių smegenys ir už juos skaitlingesnėms tautoms parodys taką prie susipratimo ir pasiliuosavimo nuo myniojimo jų teisių; kad lietuviai yra ta pajėga, kuri prisidės prie greitesnio atstatymo karės sunaikintos Europos.

Atsižvelgiant į visa tai, drąsiai galime jausties įžengę prieangin naujo gyvenimo, naujų sąlygų. Lietuvos klausimas virsta tarp-tautiniu, lyginai, kaip Lenkijos, Suomijos ir kitų senai ant viešo pasaulio tako atsistojusių tautų. Tik, lietuviai, nesnauskime ir toliau!

— :: — :: —

PARTIJŲ BEI SROVIŲ VIENYBĖ ĮRA.

Pereitame "V." numeryje, rašydami apie Rusijoje išsiblaškusią lietuvių veikimą, su džiaugsmu žymėjome apie partijų bei srovių sutartiną darbą Lietuvos laisvės reikaluose. Bet iš atėjusio "Liet. Balsas" 24 num. gavome patirti, kad tai vienybei grąsąs pavojus. Tautos Taryba, kur visos srovės yra susiėję, laikė penktą posėdį. Apkalbėjus kitus reikalus, kilo klausimas Tautos Taryboje dalyvaujančių partijų pripažinimo partijomis. Komisija, kuri buvo rinkta perkratyti partijų programas, pranešė, kad visos partijos turi objektyviasias žymes ir gali būti pripažintos partijomis. Bet social.-demokratai ir social.-liaudininkai išėjo priešais Lietuvių Katalikų Tautos Sąjungą ir pagrasino, kad jie trauksis iš Valdomojo Komiteto, jei minėta L. K. T. S-ga bus pripažinta partija. Kadangi balsuojant L. K. T. S-ga buvo pripažinta už partiją, tai soc. demokratai ir soc. liaudininkai tuomi-pat tarpu pranešė, kad išėina iš Liet. Vald. Komiteto, iš visų komisijų ir nuima savųjų kandidatūras į Lietuvos administraciją. Tautos Taryboje kol-kas pasilieka. Motyvuotą pranešimą pristatysią sekančiam Tautos Tarybos posėdžiui.

Ta srovė ar partija, kuri šiandien trauksis nuo bendro darbo, parodys menką meilę Lietuvos laisvei. Soc. demokratai ir soc. liaudininkai ligšiol nerodė nuoširdaus sielojimosi Lietuvos reikalais; jie daugiau kenkė pasekmingam darbui, viešai ir pasalomis užpuldinėdami žymesnius veikėjus, besąžiningai šmeiždami ir biaurindami jų vardą visuomenės akyse. Matyt, ir ateityje minėti gaivalai nenorės bendrai veikti, jei jausis suvaržyti nuo palinkimų šmežti ir biauroti asmenis, užimančius viešą rolę. Mes, amerikiečiai lietuviai, nors nepataikome sueiti vienybėn ir bendrai dirbti, nors bereikalingiems barniams ir vaidams daug energijos pašvenčiame, bet tai nu mūsų ne tiek priklauso Lietuvos ateitis, kiek nuo tenaitinių tautiečių. Tuo liudniau girdėti apie nesutarimą darbe, net šiame ypatingiausiame gyvenimo momente, kuomet lgai laukiama, ilgai kovojama varginamai tėvynei laisvė jau šypso. Bet ji galutinai bus atsiekta tik mūsų pačių pastangomis.

LIETUVIŲ KARIUOMENĖ EUROPOJE.

Tuo tarpu, kada Amerikos lietuvių jaunimas (Vyčiai) svarsto, ginčijasi apie organizavimą gimnastų ir lavinimąsi kariškų muštrų, ten Europoje, kur baubia kanuolės, tarška šautuvai, oras užtvinkęs dumų ir kraujo kvapu, lietuvių jaunimas kitaip žiuri į Lietuvos ateitį ir kitaip prie jos rengiasi. "Lietuvių Balso" 25 numeryje randame tokią žinią:

Kariuomenės gydytojų ir Kariuomenės Medicinos Akademijos Studentų Draugijos "Fraternitas Lithuanica" kovo 30 dieną svarstė dabartinius didelės svarbos atsitikimus ir priėmė tokią rezoliuciją:

Kariuomenės gydytojų ir Kariuomenės Medicinos Akademijos Studentų Draugija "Fraternitas Lithuanica" manydama, kad susidariusi dabartinėms politikos aplinkybėms, reikalingas greitas ir energingas veikimas, koncentravimas mūsų tautos pajėgų, kurios garantuotų tolimesnį Lietuvos likimą; manydama, kad tik remdamiesi organizuota pajėga galime priėti prie demokratinės Lietuvos respublikos, pripažįstame neatidėtiną darbą — organizuoti lietuvių legijonus.

Lakydami lietuvių legijonus tveriamosios laisvos Lietuvos tautinės armijos užmazga, manome, kad lietuvių legijonuose turėtų būti sukoncentruoti visi lietuviai kareiviai, tarnaujantieji įvairiose rusų armijos dalyse, lenkų pulkuose ir kitų Rusijos tautų kariuomenės organizacijose.

"Fraternitas Lithuanica" iš anksto sveikina lietuvių legijonus ir siulo Tautos Tarybai savo pajėgas agitavimui ir legijonų organizavimo darbui.

Sykiu tikisi, kad armijos ir laivyno kareiviai ir aficeriai atsilies ir karštai pritaris šiam sumanymui.

Draugijos pirmininkas ir Studentų Sekcijos atstovas

L. Janulionis,

Gydytojų Sekcijos įgaliotinis, jurininkų gydytojas

V. Nagevičius,

Draugijos sekretorius

B. Matulionis.

PASTABA. Šią rezoliuciją balandžio 4 d. Lietuvių Tautos Tarybai paskaitė ir inteikė "Fraternitas Lithuanica" pirmininkas L. Janulionis.

Per tą patį susirinkimą "F. L." nutarė netrukus suorganizuoti Petrapilyje didelį lietuvių kareivių mitingą, išblaškytų įvairiose Petrapičio garnizono ir jo apylinkių dalyse."

Tame pat "L. B." num. yra paskelbtas lietuvių kareivių ir aficerių mitingas, šaukiamas balandžio 9 d. Maskvoje. Jei lietuviams prisieis krauju ir gyvastimi ingyti Lietuvai laisvę, tai kiek pajėgų suteiks amerikiečiai lietuviai? O juk čia daug gyvųjų Lietuvos sulčių yra subėgę. Kokiu atbasiu atlieps tos sultys?

— :: — :: —

PINIGAI DAR NEIŠSIŪSTI.

Lietuvių Informacijos Biuras Washingtone gavo laišką nuo Švedų Lietuvių Komiteto, kuriame praneša, kad \$50,000, kuriuos siuntė Am-Centralinis Komitetas Lietuvai, dar negavo. Todėl prašo kuogreičiausia iširti dalyką.

Informacijos Biuro vedėjas Washingtone, Dr. J. J. Bielskis, gavęs minėtą laišką, veikia kreipėsi į Raudonąjį Kryžių ir patyrė, kad tie pinigai yra dar neišsiūsti. R. Kr. viršininkas paaškino, kad pinigai mėginta išsiūsti, bet valstijos Departamentas sudraudęs delei baimės, kad pinigai nepakliūtų vokiečiams. Atsitikimas labai svarbus. Triusėmės, dirbome, kad suteikus nuo bado ir vargo nykstantiems broliams pagelbą, o toji pagelba užkliuvo ir užsistovėjo be galo ilgą laiką. Kas

čia kaltas, sunku pasakyti. Gal Centralinis Komitetas, kurio nariai ėmėsi politiką varyti, o nukreipė nuošalin domą nuo atlikimo savo pareigų; gal visa lietuvių visuomenė, kad ligšiol nepasirūpino sudaryti tinkamos įstaigos, kuri lyg akies lėlutę, budriai saugotų tautos reikalus. Tas lopinys — \$50,000 — kuris senai turėjo būti pridėtas prie Lietuvos baduolių žaizdos, mums duria į akis ir liudija, kad dikčiai kas pas mus yra iširę.

— :: — :: —

VOKIEČIŲ VALDŽIA IR LIETUVOS TARYBA.

Iš Berlyno per Londoną ateina žinios, kad vokiečių oficialė valdžia rytuose paskelbusi tokį pranešimą:

“Vyriausias Rytų vadas patvirtino sudarymą Lietuvos Tarybos, susidedančios iš įžymiausių lietuvių”.

— :: — :: —

“LIUOSYBĖS BONDSAI” IR LIETUVIAI.

Vedimui karės už laisvę ir demokratizmą, Suvienytų Valstijų valdžia įvedė Liuosybės Paskolą. Balandžio 27 d. Kongresas užgyrė tą paskolą sumoje \$500,000,000. Pirmą pranešimą apie paskolą sumoje \$200,000,000 pinigyno sekretorius jau padarė.

Kas nori užtikrinti savo pinigams saugumą ir gerą nuosimtį, tas, be abejo, dės juos į “liuosybės bondsus”, kurie visuomet bus geri ir tikri, nes už juos atsako šalis savo turtu. Už bondsus dabar nuskirta $3\frac{1}{2}$ nuoš., bet jei karė nusitęs ilgus metus — ilgiau, negu sprendžiama, valdžiai prisieis išleisti kitą seriją bondsų su padidintu nuošimčiu. Bondsus galima pirkti atsikreipiant į Iždo Departamentą, Washingtone, arba į kuri nors federali banką. Krasos departamentas, daugybė tautinių ir valstijinių bankų, bankininkų, ekspresinių kompanijų, laikraščių, krautuvinių, privatinių korporacijų, firmų ir organizacijų pasišventė priėmimui ir persiuntimui Paskolų obligacijų be jokio atlyginimo ir pelno. Bondsus galima išpirkti ratomis, jei kas neįstengia antsyk.

Dar kartą primename, kad perkantieji “liuosybės bondsus” nedaro jokios rizikos ir gali būti tikri saugumu savo pinigų ir nuosimčių, koki yra nuskirti dabar, arba žymiai didesnių. Reikia ir tą įsitęmyti, kad “liuosybės bondsai” bus lengva bile valandą iškeisti gatavais pinigais arba parduoti kitam. Abelnai, lietuvių visuomenei, kuri ir šiaip laiko pinigus bankose, patariame pirkti “liuosybės bondsus.”

SEIMAS JAU NEBETOLI.

Lietuvos Vyčių organizacijos Seimas atsibus liepos 23, 24 ir 25 d. Brooklyne. Laikas kuopoms rinkti atstovus, daryti nutarimus, manomus inešti Seiman, ir apšarvoti tais nutarimais bei sumanymais savuosius atstovus. Kaip mūsų organizacijos, taip visos tautos reikalai skatina šįjį Seimą padaryti rimtu ir intektingu.

LIET. VYČIŲ NEW YORK IR N. J. APSKR. IŠVAŽIAVIMAS

Atsibus liepos 4 d. Ven Cortlant Parke — tenai, kur pernai buvo. Dedamos pastangos, kad išvažiavimas būtų įvairus ir įspudingas. Kviečiame kuoskaitlingiausią jaunimą dalyvauti.

Komitetas.

LIETUVOS REIKALAI WASHINGTONĖ.

Lietuvių Informacijos Biuras dirba, kiek tik aplinkybės paveltija. Stengiasi kiekvieną progę sunaudoti Lietuvos labui. Žinoma, neapsieina be trukdymų, ypač kas aršiausia, kad tie trukdymai buna iš pačių lietuvių pusės. Nežinia, kada tie lietuviai išaugs į vyrus ir paliaus statę savo "aš" augščiau Lietuvos reikalų.

Gavome laišką nuo pirmininko "American Relief Fund for War Widows and Orphans of Lithuania"; pranešę, kad kai-kurie vyskupai atsisakę pagarsinti savo diacezijose aukų rinkimą badaujančiai Lietuvai; teisinosi, kad negavę originalio kard. Gasparri'o laiško. Vėl kreipėmės prie Apaštališko Delegato tuo reikalu, bet, kaip jau galima buvo tikėtis, kad Jo M. daugiau tame dalyke nieko negali padaryti. J. M. Kard. Bongano sako jokio abejojimo kas link kopijos autentiškumo negali buti, nes kard. Gasparri'o laiškas yra atspaudintas oficialiame Vatikano buletine "Acta Apostolicae Sedis", 3, puslapis 155, išleistas kovo pirmojo dienoj, š. m.

Gal kai-kurie vykupai dar nebuvo gavę to numerio, kuomet gaus, tai jokio abejojimo negalės buti ir reikia tikėtis, kad nors vėliaus pagarsins rinkliavą savo diacezijose.

Jo Malonybė Apaštališkas Delegatas teikėsi mums pranešti, kad gavęs atsakymą iš Rymo, jog mūsų deklaracija ir peticija, kurias per jį siuntėm šv. Tėvui, tapo priimtos.

Pasiekę mus žinia, kad tula vokiečių politiška partija agituoja už prijungimą Lietuvos prie Vokietijos. Taip-pat užgavo mūsų ausį lenkų žvangantis balsas, reikalaujantis vokiečių valdžios paveltijimo apvaldyti dalį Lietuvos.

Mes parupinome nors menką raštelį — memorandumą ir inteikėme Valstijos Departamentui, kad nors tiek butų rekorduose pažymėta, jog lietuvių tautos sargyba nemiega. Pasirodo, kad prie Valstijos Departamento randasi tam tikras skyrius, kuris prižiuri visų mažųjų tautų judėjimą, jų praeitį ir dabartį, ir kada augštųjų valdininkų kas nors toje srityje yra gvildenama, tai visos žinios semiama iš to skyriaus. Na, tai drąsiai galime save pasveikinti, atradę tą šaltinį. Vedėjas to skyriaus išlaikę mūsų atstovą daugiau, negu valandą, užduodamas įvairius klausimus apie Lietuvą; davė klausimus vieną po kitam ir su žingeidumu tēmijo į atsakymus; išrodytų, kad jisai atrado tą, ko senai jieškojo. Bet, ištikrė, tai jiems truko žinių apie Lietuvą ir lietuvius. Pasisakė, kad jam netrukus reikės sustatyti tula memorandumą ir prašę mūsų atstovo, kad neatsisakytų ateiti į pagelbą, kada bus pakviestas.

Suprantama, kada bus reikalinga, mes pataikysime nurodyti tikrą lietuvišką šaltinį.

Kadangi gyvename valstybėje, kuri tapo įvelta į karę ir kadangi Suvienytų Valstijų karės laimėjimas (apie ką negali buti abejonės) reiškia mūsų — lietuvių laimėjimą, reiškia Lietuvai liuosybę, tad mūsų pridermė yra prisidėti nors silpna savo pajėga prie laimėjimo šios karės; privalome pasiulyti S. V. savo, nors neišlavintą patarnavimą — menką jaunimo burelį, kuris statys savo krutinę už šią šalį ir tuom-pat laikų už Lietuvą. Privalome bent pasirodyti, kad pas mus randasi geri norai!

Turėdami tą viską omenyje, mes (L. I. B.) pasiuntėme savo atstovą prie generalio štabo, kad pasiteirauti kokiom sąlygom galima butų sudaryti lietuvišką batalijoną prie S. V. kariuomenės, kad davus progos mūsų jaunimui, mūsų Vyčiams — Vytauto dvasios atgaivintojams, aktualiai stoti prie darbo del sugražinimo Lietuvai jos praeitį, del iškovojimo Lietuvai liuosybės!

Mūsų atstovas tapo maloniai priimtas ir asmeniškai kalbėjosi su Generolu McCain, kuris padėkojo už mūsų prijautimą, bet apgailestavo, kad šiuo tarpu negalėsias priimti tokio lietuvių skyriaus, kuris būtų dalimi S. V. kariuomenės, bet stotų po savo vėliava. Prezidento Wilsono noru yra, kad vien tinkanti pavieniai stotų kariuomenėn.

Lietuvių Informacijos Biuras.

VYČIAI IR DAILĖ.

Vis nuolat pasiskundžiame, kad lietuvių dailė menka, neištobulinta. Taip, lietuvių dailė dar kevale, bet tas kevalas jau skeičiasi ir tuč-tuojau leis gvildintis ir mūsų dailės pumpurui. Lietuvoje pastaraisiais laikais prieš karę buvo apsiereiškę talentai, kurie nuoširdžiai ir sumaniai ėmėsi supti dailės lopšį ir joje bręstas dailės kudikis buvo bepradedas daryti stambesnius judėjimus. Dabar Lietuvoje auginimas ir statymas dailės negalimas. Lietuva bado ir mirties pavojuje. Visi gyvi tėvynainiai intemptomis gisломis ir inkaitusiais smegenimis veikia, dirba, kad apsiginti nuo pavojaus, kad išlikti gyvais. Ir ta dalis tautos, kuri pakriko po plačiąją Rusiją, negali koncentruoti savo pajėgų prie nuoseklaus kultūros darbo. Tuo tarpu žiuri tik, kaip užgresti svarbiąsias gyvenimo spragas. Ir tiems reikia intemptai dirbti, kad išgelbėjus pusės milijono tautiečių gyvybę ir sveikatą; kad pravedus Lietuvos ateičiai laimingą taką. Dailės reikalas dabar ten užmestas. Neaiškiai kalbu. Jis neužmestas, jis rupi lietuvių šviesunijai, tik, kaip sakyta jau, nėra progos, nėra liekamų pajėgų ta sritimi tinkamai rupintis.

Skaitome laikraščius ir žinias iš tremtuolių lietuvių plačioje Rusijoje gyvenime. Ineiname į dvasią išguitųjų iš tėviškės brolių. Atjaučiame, kiek pakėlimo dvasios jie randa lietuvių rengiamuose vakaruose, kur išgirsta prigimtą kalbą. Ypač dvasią įsiubuoja ir užplukdo pasiilgimu gimtinio krašto tautos dainos. Lengva suprasti, kad nuskriaustas lietuvis, nublokštas toli nuo savo tėvynės ribų, išgirdęs tautinę dainą, į kurią sudėjo savo sielą, savo gyvenimą įstatė jos rėmuosna, alpsta pasiilgime savo krašto, gimos pastogės ir viso — su kuo arti suaugo gisломis, krauju ir jausmais.

Mes, amerikiečiai lietuviai, gyvename kitokiose sąlygose. Viskas čia mums svetima: sąlygos, papročiai, žmonių dvasia ir skonis. Tautystė ir tikyba suvienijo mus į burius, į kuriuos susispietę — ginamės nuo ištautėjimo, nuo sunykimo tame didžiuliame tarptautiniame rate, kuris traukia ir suka. Tose kolonijose, kur susispiečia tirštesnis skaičius ir kur daugiau apsigyvena lietuvių šviesunijos, ten sudarome didesnę veikimą, inkuriname šviesos žydinius, kurie gaivina ir drutina tautystę. Nagrinėdami amerikiečių lietuvių gyvenimą, apčiuopiame, kad tarpais tai vienur, tai kitur susibėgdavo daugiau veikimo. Įsisteigdavo draugijos kelti, auklėti lietuvių meną. Bet padirbėję trumpesnę ar ilgesnę tarpą, vėl nuslūgdavo veikimu ir pakrikdavo. Nors ir tokiu būdu dirbdami, tečiau kilome augštyr, darėme pažangą. Palyginę, kas buvo pirm tik kelių metų ir ką turime dabar, pastebėsime mūsų pažangos didumą. Ypač pažanga plačiu žingsniu pradėjo eiti atbudus katalikų visuomenė. Tos veikiančios katalikų visuomenės žymia pajėga yra jaunimo organizacija — Lietuvos Vyčiai. Trumpu savo gyvavimo laiku ji jau sutraukė pusketvirto tukstančio pažangiausio ir apšviesto jaunimo. Lai-

kui bėgant, esame tikri, kad toji pajėga išvystys platų veikimą. Jau dabar pasekmingai varoma lavinimosi ir apšvietos darbas. Kai-kur atkrepiama dėmesys į abi sritis: į dvasios ir kūno. Prasideda ir dailės kėlimo rimtas darbas.

Turiu omenyje Liet. Vyčių Chicagos Apskričio Chorą ir apie jį šį-tą tarti. Chorui suėjo metai amžiaus. Per šį metų įrengė kelis intektingus koncertus, kurie paliko pėdsaką publikoje, o kai-kam į galvą įspraudė ypatingas mintis. Juk atsižvelgiant į pajėgas ir gabų vedėją, šitam Chorui galima drąsiai ir su pasitikėjimu siulyti lietuvių dalės lopšį. Jis dabar vienas įžymiausių lietuvių chorų. Laikas dar šviesesnė jam ateiti lemia. Pirmųjų narių pasišventimas, prisirišimas, išmokymas ir kitus, kaip reikia gerbti dailę ir kaip ją kelti.

Mąstai apie šį chorą, o smegenis kutena maloni mintis. Lietuva jau jaučia laisvės dvasią. Europos taika jai lemia naują ateitį. Jos susilaukus — Lietuva kels dvasios puotą. Norės tą puotą įrengti tokia, kad ji užslopintų visas tautos pergyventas nelaimes. Prie tos išskilmės reiks ir mums amerikiečiams dėties. Prie Lietuvos varpų balso, skelbiančio Lietuvos laisvę, amerikiečiai galėtų prijungti milžinišką chorą.

Tas, man ding, ne vien graži svajonė, bet gali būti ir tikrybe.

Mat.

LIETUVOS VYČIŲ DOMAI.

Kas į parodą priimama, kaip siūsti ir kaip visas turi būti sutvarkyta.

L. Vyčiai ir Vytės, jei turite ką nors padirbę savo rankomis ir yra verta išstatyti ant parodos, nelaikykite paslėpę, nesidrovėkit, bet prisiuskite mums.

Bus priimama:

- a) Įvairios rūšies originališki ir kopijuoti aliejaus paveiksliukai ant audeklų, lentos (art paintingboard), odos, stiklo, celuloido ir tt.
- b) Įvairios rūšies piešiniai, kaip tai: su anglimi (characcoal, carbon), pastel, crayon, rašalu ir paprastu paišeliu,—popieros, šilko, celuloido, stiklo ir tt.
- c) Įvairūs skulpturiški išdirbiniai (stovylos) iš marmuro, gipso, molio, bronzos ir tt.
- d) Išdeginti (pyrografijas) dalykai.
- e) Piaustyti ir graviruoti iš medžio, metalo ir tt. dalykėliai.
- f) Išdrožinėti iš medžio, rago ir kaulo dalykėliai.
- g) Įvairios rūšies audeklai, mezginiai, siuviniai, kirpiniai, popierinės ir šilkinės gėlės (artificial flowers) ir kiti.
- h) Įvairūs architektūros ir mašinerijos plenai.
- i) Miniatiūros mašinų, namų ir tt.
- k) Taksidermijos dalykai.

Pasarga: Fotografijos bus priimanos vien tik spalvuotos ir nepaprastai grožės. Kitokios rūšies paveiksliukai nebus priimami.

Siuntėjai teiksias pažymėti laiške sekančius dalykus:

- a) Savo vardą, pavardę ir adresą.
- b) Ar esi profesionalas ar taip sau amatorius?
- c) Ar lankei kokią dailės mokyklą?
- d) Jei lankei mokyklą, malonėki suteikti jos antrašą.
- e) Kiekvieno prisųsto dalykėlio vardą, su savo parašu lietuviškai ir angliškai, ką jis reiškia ir kur, kada padarytas.
- f) Prisųsto dalykėlio vertę, ar galima parduoti ir už kiek.

g) Ar prisiūstas veikalas yra originalas, imitacija, kopija?
Pasižadėjo dalyvauti savo išdirbiniais šioje parodoje sekanti asmenys:
p. Al. M. Račkus, p. Kaz. Dobrovolskis, p-lė B. Aidukaičiūtė ir daugelis
kitų.

L. Vyčiai ir Vytės, kviečiame visus dalyvauti L. Vyčių parodoje, pasi-
rodant savo gabumais ir talentais. Kuopos, kurios galit, malonėkit prisiū-
sti savo paveikslus visos kuopos su parašu kelinta ir iš kur.

Mūsų L. Vyčių yra priderystė kelti daile savo tautoje ir pasirodyti, kad
ir mes gyvuojam lygiai su kitomis tautomis. Tarp mūsų lietuvių yra ga-
bumų, bet nėra energijos, nėra drąsos, kad pasirodyti viešai savo gabu-
mais.

Atkartojame, nežiurėkim, kad kas mus paragintų, bet visi, L. Vyčiai
ir Vytės, už darbo, kas kuomi galit-kelkit ir puoškit L. Vyčių parodą.

Su tikra pagarba

L. Vyčių Parodos Reng. Komisija. 259 North 5-th Street, Brooklyn, N. Y.

P. S. Kas kokiais ypatingais reikalais ar paaškinimais-kreipkitės se-
kančiu adresu:

L. V. P. R. K. pirm.

J. K. Miliauskas, 416 Hooper St., Brooklyn, N. Y.

KODEL?

Kodel aš liudną tik dainele
Dainuot pamilau iš mažens?
Kodel vaitoja tik širdelė,
Nelaukusi nei nė rudens?
* * *

Žiemos ar vasaros man laikas —
Rudens, pavasario — vistiek
Tos pačios liudnos, liudnos dainos,
Ir vien tik verk ir vargk, kentėk...
* * *

Ar šviečia saulė, ar mėnulis,
Šviesi diena arba naktis —
Vistiek ne man!... o gers Dievuli,
Kame, kame manoji viltis?...
* * *

Kodel aš liudną tik dainele
Dainuot pamilau iš mažens?
Kodel vaitoja tik širdelė?
Nelaukusi nei nė rudens...
* * *

L. Šilelis.

Lietuvos Vychių 83-čios Klaipos Pirmieje Nariai

ROCKFORD, ILLINOIS.

Ko lietuvis išėivis liudi?

(Vaizdelis)

Gamta senai jau išbudo, apsirėdė nauju apdaru: pievos ir dirvos apsidengė banguojančia žole ir javais; girios ir sodų medžiai pasipuošė lapais ir žiedais ir traukia kiekvieną pasigerėti.

Šeštadienio vakaras. Oras gražus, malonus. Iš didmieščio į laukus link miško traukia žmonių minios pakvėpuotų tyru oru, pasigėrėti gamta. Minių tarpe pažinau ir lietuvi. Lėtai lingavo ir kažką tyliai pats su savimi kalbėjo. Pakriko minia po laukus ir ieškojo kuomi nusižadinti, kuomi daugiau atsigaivinti. O lietuvis, priešęs nuošalyj suolelį, nubraukė nuo kaktos prakaitą, atsisėdo ir parėmęs ant rankų susimąšėusią galvą, dideles akis įsmeigė į minią. Šalip stovėjo medeliai, išskleidę jaunus lapus, kurie tyliai virpėdami šlamėjo, tarsi suprasdami, kas dedasi lietuviu širdyje, norėjo užjausti, pralinksminti... Minia linksmi žaidė įvairius žaislus, šukavo, dainavo, kvatojo. Visi jautė pavasario gaivinantį kvapą ir džiaugėsi-gėrėjosi. Iš ties, gamta aplink graži ir traukianti savo gražybe ir reginiais. Ten, ana, ežeras mėlynuoja nurimęs. Ir jis draug su žmonėmis nori atsikvėpti, paliuosavęs plačią krutinę; kitu šonu šlamėjo tamsus miškas, kuris skleidė paslaptinę į dvasią veikiančią jėgą. Jo klausantis, išrodė, kad jis kalba nuostabius praeities nuotikius: koki žmonės kadaise čia gyveno, kokie buvo jų papročiai, budas, koks juos likimas sutiko; žolynai skleidė malonų kvapą ir įvairino pavasario gražybę.

Lietuviu akis retai mirksėjo. Jis buvo paskendęs svajonėse. Skausmo kaustoma krutinė tankiai kilnojosi. Jo nežavėjo, nelinksmo gamta... Minia jau nusekė, išsiskirstė į namus. Jis vienas paliko, plukęs liudėsio bangose. Staiga pašoko, apsidairė ir tarė: "Aš jau tik vienas... Jie pasilinksminę, kupini naujų minčių ir upo grįžta namo, o aš"... Per veidą nuriedėjo stambios ašaros. "Ak, Lietuva, brangi šalis! Pasakyk, kada išaus toks pavasaris, kada tavo laisvi sunų galės visa širdimi ir siela atjausti jo gražybę. Siunti, Tverėjau, pavasarį pilną linksmybių, tik ne visi juomi gali džiaugties. Lietuvis turi liudėti ir vaitoti"...

Tuo tarpu sušiuleno švelnus vėjelis, sujudino snaudžiančius medžius. Sužė ir visa giružė, sudejavo, tartum, jinai suprato lietuvi. Išgirdęs skundas, supratau kodėl lietuvis nelinksmas. Nemielas jam nei pavasaris, nes jis čia tremtuoliu yra. Jam čia viskas svetima. Laukia jis Tėvynės laisvės ir jai kvėpuojant liuosa krutine ir jis jausis laimingu, patenkintu.

Tekėk Lietuvos laisvė, tekėk kogreičiausia!

S. A. Dainius.

Marytė teisybę kalbėjo

Parašė J. Š—as.

Sikstetas visai apielinkei buvo žinomas. Tai buvo pustuzinis apielinkės merginų, tarp kurių nebuvo jokių sekretų, kuriais jos nebutų pasidalinę ir kuriuos, dėl priprasto merginoms paslapties neužlaidkymo, visa apielinkė nebutų žinojus. Tai buvo merginų grupė, kurios narės savęs draugėmis vadino, ne kitaip ir apielinkės gyventojai. Jos buvo neperskiriamos. Ant pokilių, šokių, vakarų — visados kruvoj. Jei kur viena pasinešėjo, žinok, visas šešetas ten pasisuks. Prie draugijų kitaip nesirašydavo, kaip visos ant syk. Del tos priežasties draugijų agitatoriai, norintieji savas draugijas skubiai nariais padauginti, ypatingą akį kreipdavo ant siksteto, koku vardu šešetas buvo vadinamas.

Kokių draugijinių veiksnių ir aplinkybių dėka toji grupė susidarė, paliekame socijalogams ištirti. Žinoma tik, panašių grupu merginų pasaulyje netik toje apielinkėje, bet ir visur randasi. Gal čia veikia žmoniškas palinkimas turėti asmenų, su kuriais galima apielinkės kalbomis-pletkomis pasidalinti, savo vargais nusiskusti, nepatinkamus asmenis apkalbėti ir tam pritarimą rasti. Gal tai savotiškos partijos tvėrimas. Kaip politiškos partijos viena kitai antagonistiškos yra, taip ir mūsų siktetas su kitomis merginų grupėmis, mažiau ar daugiau, bet paprastai daugiau, kaip sakosi, "ant peilių ėjo". Del to grupių trinimosi, "partijų" narės dar labiau tarp savęs susiartindavo ir tik antagonizmui tarp grupių pasidėkojant siktetas neiširdavo, nors daug sykių iširimo pavojus užeidavo, narės susiginėjus ir net gerokai išsikoliojus. Po koliojimos scenų viena kuri kelioms dienoms užsidarydavo ir savo pirmesnėms draugėms nesirodydavo. "Pustelninkės" gyvenimu tečiau ilgai užsiganėdinti neįstengdavo. Del senų su kitomis rietenų prie kitų grupių pripirasti neišgalėdavo ir po smarkios vidujinės kovos į savą burį gryždavo, alyvos šakutę, pasiaiškinimų, savęs teisinimų kruvą nešinant.

Vardais išskaitliuojant, jos buvo: Marytė Pudymaitė, dvi Katriuti — Spurgaitė ir Žiurytė (Pastaroji, del atskyrimo, vadinama mažoji Katriutė, nes už Spurgaitę buvo kiek menkesnė); Ona Gerutytė, Zosė ir Bronė Česnauskaitės—sėserys. Kadangi kolonijoje, apie kurią šneka eina, lietuvių šeimyns nebuvo išsiblaškusios, bet susimetusias į vieną kruvą, visos gražiosios sikteto narės greitai susisiekti galėdavo. Reikėdavo tik kokiam apielinkėj nuotikiui įvykti, jos bematant į vieną vietą suplaukdavo, kad tinkamai jį apsvarsčius ir vienbalsiai ar prielankiai ar su pasmerkimu sutikus. Po tulo sugyvenimo laiko jos uoste užuosdavo pas kurią reik susirinkti, nors niekados iš kalno nenusprendavo.

Taip ir ši nedėlios vakarą, apie kurią šneka eina, jos visos susinešė pas Česnauskus. Tą vakarą jų buvo sutarta niekur neiti. Seniams Česnauskams savo kaimynų atlankyti išėjus, jos visą namą užvaldė ir linksminosi, kaip mokėjo ir galėjo. Nors su klaidomis, bet abi Česnauskaiti mokėjo pijanu skambinti, lygiai kaip Marytė ir Mažoji Katriutė. Pasimainydamos pijaną trunkė-daužė, sutartinai ir atskirai nevyksiai dainuoti mėgino, kitas merginas apkalbinėjo, į šeimynų reikalus kišėsi, gal jau šimtinių sykių su tomis pačiomis pasekmėmis, pagyrimais ar papeikimais, visus pažįstamus vaikus per "šerengą" pervarė. Vėl muzikaliams palinkimams liuosybė davė, skambino, dainavo. Galop viskas nubodo. Skirstytis buvo anksti, tad nusprendė nuonosies po penktuką sumesti ir saldainių nusipirkti.

Saldainiams ant stalo atsiradus ir visoms smalstų skonį užganėdinant, tulą laiką tylą viešpatavo.

Kaip sau norit, o aš neužganėdinta, kad esu mergina, — ką tik į burną antrą įdėtą saldainį iš vienos pusės į kitą liežuvėliu stumdydama prašneko Gerutytė, supamoj kedėj atsilošusi, akis į lubas įstebėjusi.

Visa dešimtis išverstų akių į ją sužiuro.

Pavydžiu aš vyrams, — tėsė savo luomu nepatenkintoji, į nusi-stebėjusias drauges nei nepažvelgdama. — Nei gėda prie jų limpa, nei kitokie dalykai jų galvas kvaršina. Merginoms nei pasijudinti: "tas merginai nepritinka", "tas negražu", "tas nepadoru". Vyrai liوسي, mes suvaržytos, supančiuotos.

Tyla. Senai jau kitos savo dvylekį butų prikerę, bet nežinojo prie ko kalbančioji riečia.

— Panorėjo vaikas, pamylėjo merginą, pasisukinėjo ir peršasi. Jis yra liuosas pasirinkti. Mergina-gi, lauk kol tau pasipirši! Kodel merginai nevalia pasipiršti?

— Palauk, palauk! — bent dvi kalbą perkirto. — Amerikoje yra paprotys, tulame laike gali pasipiršti. Tur but pamiršai apie pribuisius metus?

— Pribūšiai metai! — susiraukė Onytė. — Ar manote, save gerbianti mergina pribūšiu atėjus išdrįs pirštis? Tuščia šneka, tie pribūšiai metai. Nebent kokios svieto perėjūnės jais pasinaudoja.

Nei iš šio, nei iš to Pudymaitė pradėjo kvatoti. Dabar į ją dešimtis akių nusikreipė. Iš pradžios kiek naturalis jos juokas pasikeitė į priverstiną, galop griežtai pasibaigė. Gerutytė su aiškiu neužsiganėdinimu į ją žiūrėjo.

— Na ir ko čia kvatojies? — į Pudymaitę atskreipė su begalo rimta mina, nes savo pirmesnę kalbą už labai rimtą ir gilią laikė.

Pudymaitė išnaurojus nusikvatojo, jau aiškiai nenaturaliai. Onytė ją už neprietelių palaikė.

— Onytė šandie negerame upe, kad taip šneka, — Pudymaitė galop prabilo. — Tik trumpą suknelę nešiojančios mergaitės mano, kad vaikinai merginas pasirenka. Išties-gi, kiekviena mergina žino, kad visai kitaip yra.

Taip sugėdinta ir nežinybėje apkaltinta Gerutytė jau rinko stiprius žodžius, kuriais Pudymaitę pavaišinti rengėsi. Kol kas jų užtektinai dar nepririnko, tad su kitomis klausiančiomis akimis į Marytę vien tik žiūrėjo.

— Vaikinai didžiuojasi, jog jie liusi pasirinkti ir mano, kad mergina tame jokios rolės neturi. O aš tvirtinu, kad mergina viską atlieka, nors vaikinui paliekama pirma prašnekti.

Onytė užtektinai smarkių žodžių nesuradus, nusprendė scenos nepradėti, tik savo oponentę priparodymais sumušti.

— Tas gražiai skamba, bet gyvenime iš ties kitaip dedasi, — ji įsikišo.

— Pudymaitė į ją dagi nepažvelgė. Atsistojus prie pijano priėjo, kur viso penketo žvilgsniai ją nulydėjo.

— Vaikinas — pijanas, mergina — skambintoja. Nors pijanas balsą išduoda, bet skambinimą kas atlieka? Taip ir su vaikinais. Jie triusia, jie šneka, jie propozicijas daro, bet tik todėl, kad taip mergina nori; ir dar daugiau pasakysiu: mergina juos prie to priverčia. Jei norit, mergina yra instruktorius, užveizda, o vaikinas — darbininkas, kuris visą darbą atlieka.

Po tokios demonstracijos klausiančioms niekas kitas neliko daryti, kaip nusistebėjimą išreikšti, ką jos veikia ir atliko. Visos jos jautė, kad čia kur nors ne taip, bet tik viena Gerutytė lengvai nusileisti nenorėjo.

— Kur priparodymai, kur pavyzdžiai? Lengva pasakyti, o kaip reik padaryti, iš tų žodžių niekas ir nelieka.

— Klausyk, Onut, — prieteliškai Marytė atsikreipė ir Onytės širdis ant syk suminkštėjo. — Jei mergina mato, kad patinkantis vaikinai į ją akį turi, ji duos jam tukstantiniais keliais suprasti, ko iš jo laukiama. Savo žvilgsniu, pasielgimais, kalba. Panorėčiau, kiekvieną iš vaikinių, kurie apie mane šiek tiek pamano, o juos aš gerai žinau, po kelių savaičių prie savo kojų turėčiau, — rodydama į batuką per daug jau aiškiu pasigyrimu užbaigė.

— Na ir kaip tu tą padarytum? — paindomavo Bronė Česnauskaitė.

— Tur but Bronė dar nebuvo įsimylėjusi, kad klausia — atkirto Marytė ir nabagė Bronė nė iš šio nei iš to nuraužo. — Kad prityrimo turėtum, žinotum visus budus, tukstančius kelių surastum. — O su Julium Kabučiu ir nieko nepadarytum, — į ginčus Spurgaitė įsikišo.

— Na ir kodėl aš nieko negalėčiau padaryti? — užsikirto Marytė.

— Ot, negalėtum ir gana, — Spurgaitė geresnio atsakymo nesurado.

— Pasakė! Užsispirčiau, po kelių savaičių jis, kaip šarka, man apie meilę tarškėtų.

— Kad ir norėtum, iš jo žodžio neišgautum.

— Galėčiau!..

— Negalėtum!..

— Na, ir ko jūs čia ginčijatės? Buvo už ką čia karščiutis! — Zosė rado reikalingu malšinti.

Marytė nenumalšinama pasirodė.

— Kaip sau norit manykit, o kad panorėčiau, aš jį, va, taip apie pirštą ap sukčiau, — nosinaite apie mažąjį pirštuką apsukdama parodė.

— Na, ir pamėgink, — kurstė Spurgaitė.

— Žinoma, kad pamėginsiu.

Ginčai virto į visai neindomų priešginiavimą. Ginčų nepaliestos savo sutartinu įsimašymu mėgino pertraukti. Veltui.

— Aš ne juokais kalbu. Kabutis geras vaikas. Pamatysite, kaip aš jį pasigausiu, — Marytė savo kalbėjo.

— Maryt, kas tau pasidarė? — kitos kišosi.

— Juo daugiau aš apie jį aš maštau, juo geresnis jis man rodosi. Kodel aš apie jį negalėčiau pasisukti?

— Dieve, padėk! Bet kam čia apie tai daug šnekėti? Kam garsintis?

Tečiau šneka dar ilgą laiką tęsėsi. Pasekmė buvo ta, kad nutarta buvo pas Geručius vieną gražią dieną surengti šeimynišką vakarėlį, užsikviesti atsargiai parinktus vaikus, suprantama, ir Julijų Kabutį. Pirma, negu siktetas draugiškai išsiskirstė, Marytė prispyrė visas iškilmingai prižadėti, kad apie įvykusių šneką nei žodžiu neprasitars. Prižadas su visomis ceremonijomis buvo atliktas, tik nei viena iš priketinusiųjų širdies gilumoje jo pildyti nemanė.

Taip tai ant Juliaus Kabučio liuosybės konspiratyvis pasikėsinimas įvykdinti nutarta.

Kas Jaunimo Veikiama.

SO. BOSTON, MASS.

Išvažiavimas nusisekė.

Gegužės 30 d. vietinė L. Vyčių 17 kp., gelbstint gerų norų draugijoms ir asmenims, surengė gegužinę. Prie įrengimo prisidėjo vietinis choras su p. M. Karbausku ir Worcesterio su šauniu vedėju, p. J. Čižausku. Prie tos pramogos rengėsi ir dėjosi visi, kuo tik galėjo: kas prisidėjo daina, kas monologu, žaismėmis; kiti darbavosi plunksna — rašė, skelbė, agitavo. Daugiausia pastaruoju įrankiu pasidarbavo gerbiam. Centro pirm., J. E. Karosas Spaudoje ir gyvu žodžiu jis traukė visuomenę į tą išvažiavimą.

Nekantriai laukta tos dienos,

o ypač laukta, kaip ji išaušianti: ar giedri ar lytinga. Tą dieną nors nelijo, bet oras buvo vėsus. Svečių prisirinko iš visų apielinkių. Kas gatvekariais, kiti automobiliais — privažiavo minios, lyg Panevėžyje per Dievo Motinos atlaidus. Pirmiausia pasirodė baseballininkai. Toliau sekė perstatymas p. F. St. (? Red.) ir kalba kun. F. Kemėšio. Trumponje, bet jautrioje kalboje jis džiaugsmingai pasveikino publiką.

Paskui sekė muzikos, dainų programos. Tautos himną ir "Oželį" dainavo abu chorai; dirigavo p. J. Čižauskas, o p. M. Karbauskas pianu tarė. Po to dainavo So. Bostono choras: "Jau-

slavai sukilo", "Loja sunes ant kiemo", "Pasisėjau žalią rutą" ir t. t. Toliau sekė Worcesterio choro dainavimas. Vedė p. Čižauskas. Dainavo: "Važiavau dieną", "Kudlius" ir daug tokių, kurias bostoniečiai gavo progos pirmu kartu išgirsti. Klausėmės, džiaugėmės ir dar norėjosi klausytis. Worcesteriečiai gali didžiuties savo choru ir gabiu vedėju. Dėkingi paliks ir bostoniečiai už dainas ir pasišventimą bendrame veikime.

Puikiai dainavo solo poni Čižauskienė ir duetą p.p. Čižauskai. Maloniai dainavo solistai iš Worcesterio ir So. Bostono. Taip-pat buvo puiki orkestra p. J. Čižausko, kuri grojo įvairius šokius. Buvo ir tautiškių žaismių, kurių visi lig soties prisizaidė.

Bostono šeimininkės pasirodė puikiais valgiais, o panelės puikiu patarnavimu. Daug dar kas minėtina, bet apibudinant trumpai — išvažiavimas nusisekė visais žvilgsniais. Nors išlaidų buvo daug, bet liks nemažai ir pelno, kuris skiriamas del karės nuk. lietuviams.

Kp. Koresp.

— :: — :: —
NEWARK, N. J.

Liet. Vyčių 29-ta kp. gegužės 30-tą d. Kingsland Parke Nutley, N. J. įrengė gegužinę. Buvo daug vietinio ir iš kitų kolonijų (Brooklyno, New Yorko) jaunimo. Visi buvo patenkinti. Programas buvo įvairių žaismių ir šokių, o ypač pasižymėjo L. V. 29 kp. choras, vedamas p. A. Radzevičiaus.

M. Menc.

— :: — :: —
SPRING VALLEY, ILL.

Birželio 3 d. L. Vyčių 28 kp. turėjo mėnesinį susirinkimą. Kadangi vargonininkas A. Mandekis apleido Spring Valley, tai jo vieton išrinkta naujas pirmininkas — darbštus, pilnas energijos dabartinis vargonininkas — J. Kailiukaitis. Taip-pat V. Abračinskas išrinkta nauju finansų raštininku. Ateinančioje nedėlioje, birželio 10 d., nutarta surengti išvažiavimą.

Galima pažymėti, kad 28 kp. labai gerai gyvuoja.

Kadangi artimame Westvillės miestelyje dar nėra Vyčių kuopos, tai ir vietinis jaunimas gali gauties viltimi, kad neužilgo jos susilauksias.

Julius Ciceronis.

— :: — :: —

LAWRENCE, MASS.

Vyčiai rengia didelį išvažiavimą.

Lawrence'o L. Vyčių 78-ta kp. rengia didelį išvažiavimą, liepos 4 d., 1917 m. Whites Pond, Pelham Inn. Mettmen, Mass. Rengimo komisija ir visi darbininkai sparčiai veikia. Naujos Anglijos kuopos užkviestos dalyvauti išvažiavime; kai-kurios jau pasižadėjo.

Programas bus įvairus: lenktynės, base-ball, dainos, šokiai, plaukimas ir lenktynės laiveliais. Vietą yra puiki Naujos Anglijos apielinkėse. Grieš puiki orkestra. Pelnas skiriamas karės nukentėjusiems.

Base-ball loš Lawrence'o Vyčiai su worcesteriečiais prieš piet. Po pietų So. Bostono su Brocktono.

Kurie važiuos per Bostoną arba iš Bostono, lai ima traukinį ant North stoties ir važiuoja ligi North Lawrence. Tenai ant kampe Hampshire ir Essex st. tegul ima Mettmen Town Farm gatvekarį, kuris nuves į vietą, t. y. į Pelham, Inn. Kurie važiuos tiesiog iš Lawrence arba per Lawrence, lai tą patį gatvekarį ima.

Rengimo Komisija.

— :: — :: —

HARTFORD, CONN.

Žymios vestuvės.

Gegužės 14 d., 1917 m. šv. Trejybės bažnyčioje gerb. kun. J. J. Ambotas surišo amžinu ryšiu L. Vyčių 6-tos kp. vice-pirm., P. Mikaluską su Vyte p-le O. Karkazaitė. Vestuvės buvo blaivios, pavyzdingos ir ilgai atmintinos. Jaunavedžiai yra uolūs veikėjai, stiprūs ramščiai katalikiškų organizacijų. Abudu turi platų ratą draugų, kurie jiedviem linki ilgo, linksmo ir laimingo šeimyniško gyvenimo!

Jaunimėlis.

CHICAGO, ILL.

Šv. Kazimiero vienuolyno auklėtinių vakaras.

Retai tokių vakarų pasitaiko, kokį įrėngė šv. Kazimiero vienuolyno auklėtinės birželio 10 d. šv. Jurgio par. svetainėje. Gaila, kad nėra po ranka vakaro programo (jo neparengė), todėl neįstengsiu išvardinti visų šitame vakare sužibusių scenos žvaigždžių.

Jei lietuvių draugijos, rengdamos vakarus, nori patiekti gerą programą, tai pianu skambinti lai kviečia p-lę Br. Nausėdaitę; dainuoti, deklemuoti ir veikalams roles lošti — tai p-les Vilkiutę ir J. Urbiutę. Beje, p. J. Urbiutė ir smuika jau gražiai groja. Vienais metais smuikos moksle padarė nuostabią pažangą. Drąsu tad spėlioti, kad publiką ir smuika žavės, kaip žavi deklestavimu arba rolės vaidinimu (turiu omenyje "Smilčių laikrodžio" veikale pasirodymą). Lietuvių sceną puoš p-lė Evaldaitė, kaip pianistė, o p-lė Bereckaitė, kaip dainininkė.

Eikime prie "Smilčių laikrodžio". Šis veikalėlis lietuvių scenai naujanybė, niekur apie jį neteko girdėti. Mintis didelė. Didis mokslininkas, rodos, septynių mokslo šakų specialistas, mokslo knygomis ir gyvomis lupomis savo mokiniams ir žmonėms skelbia ateizmą. Mokiniai ir žmonės pasiduoda galingai mokslininko intekmei — virsta bedieviais, ištvirksta ir įieško vien kuno patenkinimo (scenoje neatvaizdinama, bet veikalėlio mintis nuveda į platesnes gyvenimo ribas). Mokslininkas skaito kvailiais tikinčius, tame skaičiuje ir tyrąjį Rauluką, kuris kalba apie dangų, pragarą, skaistyklą, aniolus, ligi galų-gale nuosaviom akim neišvy-

sta aniolo, kuris ištirpdo visą mokslininko išmintį ir puikybę. Išgirdęs, koks likimas jo laukia, atsižada savo paklaidų ir padaro gailestį.

Visomis smulkmenomis veikalėlis gražus, veikiantis ant vaidentuvių, perdėm jausmingas. Žymiausia — mokslininko — rolę vaidino p-lė Vilkiutė. Tėmytasi į tąją jauną artistę ir džiaugtasi, kad lietuvių scena įsiturtino viena nauja, didele scenos pajėga. Paimk ją, nukelk didžiulio teatro scenon minių akims, — be krislelio abejonės, matysi laimingą pasisekimą. Intonacija, mimika, gestai — visur daromi, visur tinka. Žodžiu — jinai artistė pilnoje žodžio prasmėje. Antrą žymią rolę — Rauluko — atliko p-lė J. Urbiutė. Ir tokiu-pat artizmu pasižymėjo. Aniolo rolėje p-lė Evaldaitė — ir-gi ne blogiau. Kitos rolės, nežymios, bet visi asmenys, pasirodę scenoje, nors be žodžių, — vaidino, įvairino.

Sv. Kazimiero vienuolynas, tai brangi lietuviams įstaiga. Joje čia gimus jaunoji karta išmoksta tyros kalbos, išvysto ir išplėtoja savo gabumus. Taip ir nujauti, kad toje įstaigoje auklėjimas pastatytas ant tikro pamato. Lai užsičiaupia visi Šliupo pasekėjai (paties Šliupo jau nedrausime), kuriems dar šiek-tiek brangi tautystė ir nedaro neišmintingų išvadžių. Visuomenė, atsižvelgiant į nuopelnus, turėtų remti vienintelę žymiausią tautinę mokslo ir auklėjimo įstaigą. Tėvai, gabius ir palinkusius į mokslą vaikus — tegul paveda auklėti jai — minėtai įstaigai — o susilauks sau ir tautai džiaugsmo ir naujos. X.

— :: — :: —

VYČIŲ KUOPŲ VALDYBOMS.

Teiksitės per susirinkimus ir kitokiais budais priminti nariams apie Liet. Vyčių parodą ir išaiškinti, kas kaip yra ir turi būti. Visų mūsų priedermė yra kelti savo tautos daile. Tad, mielas jaunime, visi iš vien imkimės darbo, kad mums patiems ir svetimtaučiams būtų miela aplankyti parodą.

L. V. P. R. Kom. pirm.

J. K. Miliauskas.

P. S. Parodon priimami tik Vyčių išdirbiniai. Siuntimo krasos lėšas apmoka Parodos Rengimo Komitetas.

LIETUVOS VYČIŲ CHICAGOS APSKRIČIO IŠVAŽIAVIMAS.

Liepos 4 d. (Amerikos šventėje) Liet. Vyčių Chicagos Ap-
skritis rengia metinį savo išvažiavimą. Dalyvaus 10 kuopų.
Bus tokių įvairumų, kokių retai kas girdėjo, ar matė. Išvažia-
vimo vieta — Willows Springs miškai.

L. VYČIŲ CENTRO VALDYBOS ANTRASAI.

Ovas. Vadovas: Kun. H. J. Vaičiūnas,
3230 Auburn Ave., Chicago, Ill.

Pirm.: J. E. Karosas,
242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Vice-Pirm.: O. Šargeliūtė,
108 Kent Lane, Wilkes-Barre, Pa.

Rašt.: Juozas B. Šaliūnas,
866 Bank St., Waterbury, Conn.

Ižl.: P. Mulevičius,
6329 So. Fairfield Ave., Chicago, Ill.

Iždo Globėjai:
Tamas Šeimis,
27 Short St., Kingston, Pa.

M. Pivnickiūtė,
P. O. Box 374, Minersville, Pa.

F. A. Černiauskas,
348 Stanton St., Wilkes-Barre, Pa.

Literatiškoji Komisija:

Kun. F. Kemėšis,
50 W. Sixth St., So. Boston, Mass.

Kun. V. Dargis,
190 S. Meade St., Wilkes-Barre, Pa.

A. Aleksandravičius,
66 Conclaya St., Brooklyn, N. Y.

A. Račkus,
1516 So. 56th Ct., Cicero, Ill.

J. J. Ramanauskas,
242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

LIETUVIS BARZDASKUTIS.

(Vytis 13 kp.)

Jeigu mylite turėti gražų, ty-
rą veidą — kirpkitės ir skuski-
tės pas mane. Darbą atlieku
greitai ir gražiai.

JONAS J. KAMINSKAS,
1711 W. 46th Str., Chicago, Ill.

LIETUVOS VYČIŲ CHICAGOS APSKRIČIO KUOPŲ RAŠ- TININKŲ ADRESAI:

4 kp. M. J. Balsienė, 2124 So.
Halsted st., Chicago, Ill.

5 kp. P. Sriubas, 1733 N. Robey
st., Chicago, Ill.

8 kp. O. Deivikaitė, 169 E. 17th
st., Kensington, Ill.

13 kp. J. J. Šaputis, 4450 So.
Hermitage ave., Chicago, Ill.

14 kp. Pr. Zdankus, 1520 So.
49th ave., Cicero, Ill.

16 kp. P. Gedgaudas, 3202 So.
Halsted st., Chicago, Ill.

24 kp. A. Skautukė, 2307 W. 22
Pl., Chicago, Ill.

35 kp. A. Kudirka, 12241 So.
Emerald ave., West Pullman, Ill.

36 kp. Kvietkus, 4409 So. Fair-
field ave., Chicago, Ill.

"D R A U G A S"

Lietuvių Katalikų Dienraštis
Eina kasdieną išskyrus nedėldie-
nius.

Prenumeratos kaina:
Chicagoje metams \$6.00
6 mėnesiams \$3.50
3 mėnesiams \$2.00
Kituose S. V. miestuose metams \$4.50
6 mėnesiams \$2.50
3 mėnesiams \$1.50
Ketvergo laida \$2.00

Perka! atskirais numeriais visur
po 2c.

Prenumerata mokasi iškalno. Lai-
kas skaitosi nuo užsirašymo dienos,
ne nuo Naujų Metų. Norint permai-
nyti adresą visada reikia prisiųsti ir
senas adresas. Pinigai geriausia sių-
sti išperkant krasoje ar exprese
"Money Order" arba įdedant pinigus
į registruotą laišką.

Redakcijai prisiųstieji raštai ir
korespondencijos negražinami, jei
autorius, atsiųsdamas toki raštą, ne-
pažymi ir neindėda krasos ženklelio
sugražinimui. Visokiais reikalais kreip-
ianties adresuokite:

DRAUGAS PUBLISHING CO., INC.,
1800 W. 46th street, Chicago, Illinois
Tel. McKinley 6114.

XX

"D R A U G A S"

Lithuanian Daily Friend

Published daily except Sundays by
DRAUGAS PUBLISHING CO., INC.,
1800 W. 46th street, Chicago, Illinois.
Tel. McKinley 6114. Established 1908

Terms of Subscription: In Chicago
by mail or carrier per year \$6.00
Outside Chicago by mail \$4.50
Thursday edition \$2.00. At News
Stands 2c. a copy. Advertising rates
on application.

20
11013
"MOKSLEIVIS"

Amerikos Lietuvių R. K. Moksleivių Susiv.
ORGANAS

Vienatinis mėnesinis lietuvių moksleivių laikraštis.

Jame telpa gambiausių moksleivių raštai.

Kaina metams \$1.00; pusė met. 50 c.

Užsisakyk tuojau.

Pr. Juškaitis, 20 Webster St., Montello, Mass.

"ZVIRBLIS"

LIETUVIAI! pasiskubinkite užsisakyti
"ZVIRBLI" — juokų ir satyros mėnesinį laikraštį,
tį, kurs yra jau žymiai padidintas ir metams pre-
kiuoja tik 1 doleris.

"ZVIRBLIS,"

242 W. Broadway,

So. Boston, Mass

SKAITYKITE IR PLATINKITE

Lietuvių Darbininkų Sąjungos

Laikraštį

"DARBININKA"

EINA UTARNINKAIS, KETVERGAIS IR SUBATOMIS

Jame rasite žinių iš viso pasaulio.

"DARBININKAS" visuomet turi viso to, kas darbininkui svarbu, naudinga, indomu ir suprantama

Prenumeratos Kaina:

Tris Kartus savaitėje metams	\$3 00
Vieną kartą savaitėje "	\$1.50
Bostono apielinkeje "	\$4 00
Užrubežyje "	\$4.25
Vienas numeris	3c.

Reikalaukite pas agentus arba

"DARBININKAS"

242 W. Broadway,

So. Boston, Mass.

*Mano...
Ulytis...
bank...
Ulytis*